

תרבות השואה

1. ויקיפדיה משפט נירינברג

12 מהנאשמים נידונו למוות: גרינג, ריבנטרופ, קייטל, קלטנברונר, רוזנברג, פרנק, פריק, שטרייכר, זאוקל, יודל, בורמן וסייס-אינקווארט. דינו של בורמן, שלא נתפס, נפסק בהיעדרו. גרינג התאבד בכלאו ושאר העשרה נתלו ב-16 באוקטובר 1946. הס, פונק ורדר נידונו למאסר עולם; שפר, נוירת, דניץ ושיראך נידונו לתקופות מאסר שבין עשר לעשרים שנה. פאפן, שאכט ופריטשה זוכו.

2. ציורים של היטלר בגלרייה ציבורית בחיפה

מרב יודילוביץ' פורסם: 3.03.06 (ידיעות אחרונות) Ynet

הציורים מוצגים בגלרייה "פירמידה" הממומנת על ידי משרד החינוך, במסגרת תערוכה בנושא "אי הסכמה". ראש עיריית חיפה, יונה יהב: "אסור היה להציג את התמונות הקיטשיות האלה בשום גלריה, ואין כל הסבר שיכול לתקן את המעוות. דוד אור-נר, אחד מיוצרי ההדפסים: "אני עצמי ילד שואה ומבחינה מוסרית אין לי שום בעיה להשתמש בדמותו של היטלר או בציוריו" יהב: "היטלר חייב להישאר לעולמים בזיכרון הקולקטיבי כמשמיד עם" בניגוד לעמדתו של יהב אור נר אומר כי "באמנות אין דבר שאסור לגעת בו. אני עצמי ילד שואה ומבחינה מוסרית אין לי שום בעיה להשתמש בדמותו של היטלר או בציוריו. מותר לי. הרעיון לא היה לייצר פרובוקציה, אלא להתייחס לנושא. אנשים חופשיים להיחשף או לא להיחשף ואני מאמין שהקהל מבוגר דיו בשביל להחליט לבד. זה לא התפקיד של האמן להציע פתרונות למצב נתון אלא להציף תחושות ולתת לקהל לשפוט". אור נר מסביר את העיסוק בהיטלר ואומר: "לא הצלחתי להתנגד לו בעבר ואני לא מצליח להפטר ממנו גם בהווה. אני חי איתו. הדרך היחידה לחיות איתו היא להפוך אותו לנידון... גלריית "פירמידה" הנחשבת כאחת המובילות בחיפה, ממומנת על ידי משרד החינוך, התרבות והספורט שבניגוד לראש העיר חיפה נותן גיבוי מלא לתערוכה. עידית עמיחי, מנהלת המחלקה למוזיאונים ולאמנות פלסטית במנהל תרבות: "מדיניות המשרד היא לא להתערב בהתנהלות האמנותית של מוסדות התרבות הפועלים בארץ. לגופו של עניין, פירמידה הינה גלריה ציבורית איכותית המתנהלת באופן מקצועי ביותר. התמונות המוצגות בתערוכה בימים אלה בגלריה הן בחירה של שני אמנים ישראלים בכירים.

3. אורות טו

נכתם עוון שופכי הדמים, מלכי אדמה הזדים וכל מרגיזי ארץ. לא יכפר לארץ לדם אשר שפך בה כי-אם בדם שפכו, והכפרה מכרחת לבוא: בטול כללי לכל מכוונות התרבות של עכשו, עם כל שקרון ותרמיתו, עם כל זיהמתו הרעה וארסון הצפועוני. כל התרבות, המתהללת בצלצלי שקרים, מכרחת להפחד מן העולם, ותחתיה תקום מלכות עליונית קדישין... אור התשובה יופיע בהכרח וישליך איש את אלילי כספו ואת אלילי-זהבו, וישוב הכל אל טוב ד'. אז תקחד התרבות ההווית בכל יסודותיה, ספריותיה, תאטרניה וכל מכוונותיה, וכל החקים אשר בהבל ועול יסודם וכל נימוסי- החיים הרעים והחטאים כליל יחלפו. ונשגב ד' לבדו ביום ההוא. הארג הרוחני והמעשי, אשר בצביונו ההווי לא היה יכול לעצר, עם כל תפארת חקמתו, בעד שפך דמים רבים ובעד חרבנו של עולם בצורה אימה פזאת, הרי הוא מוכיח על עצמו, שהוא פסול מעקרו... על-כן חרוב תחרב כל התרבות ההווית, ועל משואותיה יתכונן בננו העולם באמת ובדעת ד'. "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ד' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים".

עע

"יש כאן דיאלוג מאד ציני עם היטלר של שני אמנים יהודים. האמנות אינה אמורה לתת תשובות, תפקידה להעלות שאלות. גם בתערוכה זו, נשאר האמנות כסימן שאלה ומבחינה זו הדבר רק מעצים את החוויה האמנותית למי שמבקר בתערוכה". ראש עיריית חיפה, יונה יהב, שביקר הבוקר (ב') בתערוכה, מתנגד נחרצות להצגת ציוריו של היטלר. "אני חושב שזה חוסר טעם ממדרגה עליונה", הוא אומר. "אסור היה להציג את התמונות הקיטשיות האלה בשום גלריה ואין כל הסבר שיכול לתקן את המעוות. בעצם הצבת התמונות האלה שמציגות תמונה פסטורלית של פרחים שנוצרה על ידי מי שהיה והווה המפלצת הרצחנית הגדולה ביותר בהיסטוריה האנושית, יש זילות של השואה ושל שחקניה במרכאות". יהב התייחס לכך שאחד מיוצרי העבודה, דב אור-נר, הוא ניצול שואה בעצמו: "על הניצולים מוטלת החובה להעביר הלאה את המסר של זוועות השואה ובשום אופן ופנים לא לפתוח צוהר להצגת צדדים אנושיים של מבצעי הרצח, ובראשם היטלר. כל פרשנות אחרת, אינה במקום. אסור שציוריו של היטלר יוצגו במקומות ציבוריים. הוא חייב להישאר לעולמים בזיכרון הקולקטיבי כמשמיד עם. חופש הביטוי אינו רלבנטי פה, יש דברים שהם מעבר לזה. חופש הביטוי הוא לא בלתי מוגבל ובכל הנוגע לשואה אנחנו מחויבים לנהוג במשנה זהירות".